Dominica.XXI.post Pēthecosten

cit. Fact⁹ est malo dignus eterno qui hoc in se ꝑ
emit bonū qḋ esse possꝫ eternū: hoc est bonū gra
tie in p̄senti ⁊ glorie perpetue in futuro. ¶ Ter-
tia ratio ex culpe infirmitate. quia peccatū mor
tale est grauitatis infinite: eo ꝙ est offensa cōtra
deū infinite maiestatis. ⁊ infinitū bonū diuinū
contēnit. Dicit aūt phs. v. ethicoꝝ. ꝙ pena culpe
taxat̃ ſm dignitatē illius qui offendit. Vn̄ ma-
iori pena punit̃ q̇ alapā dat in faciē regis q̄ꝫ qui
eā dat in faciē ꝑsone inferioris. Et hoc ptꝫ etiā ex
tra de sentē. excō. ca. Cū illoꝝ. §. Nos aūt. Ac in
stit̃. ḋ iniurijs. §. Atrox. Ergo pctō mortali iuste
debet̃ pena infinita nō acerbitate sed ꝑpetuitate
¶ Quarta rō ex diuine ꝓmissionis fidelitate. q̄ꝛ
deus ꝓ bonis oꝑibus que in nobis deus oꝑat̃
⁊ modica sūt a parte nostra ꝓmisit ⁊ dat p̄miuꝫ
eternū. Ergo ꝑ contrariū mala peccatoꝝ que re
manebūt ꝑpetuo in homīe post mortē q̄ꝛ nō sūt
deleta ꝑ penitentiā in p̄senti: iustissima equitate
debēt puniri sine fine. ¶ Quinta ratio accipit̃ ex
emptiōis iusta lege. Nā breui emptiōe acquirit̃
ius possidēdi ꝑpetue. ff. de actionib⁹ empti ⁊ vē-
diti. l. p̄ma. Sed q̄ꝛ peccator vēdit seip̄m i seruū
diabolo peccatoꝝ ere. vt dicit Amb. xv. q. j. Non
est. ḡ iuste possidet̃ a diabolo in perpetuū. ¶ Se
xta ratio ex fori iudiciali equitate. quia videm⁹ i
iudicio iusticie legalis ⁊ foro ꝙ ꝓ furto vel latro
cinio ⁊ hm̄ōi malo breui tp̄e cōmisso, dānat̃ q̇s
perpetua pena. s. excecatiōe vel manuū abscisio
ne aut decollatiōe ⁊ morte: ita ꝙ a ṗuatiōe nun
q̄ꝫ sit regressus ad habitū. j. perihermē. Et care-
re tali mēbro est pena ꝑpetua nisi deus illud red
dat in resurrectiōe generali vt credimus. ergo iu
sticie diuine p̄ om̄ibus equissime magis compe
tit vt perpetuo puniat̃ peccatū. O ergo peccator
pertimesce penas eternas ⁊ age penitentiā. ¶ ꝑ
¶ Quo ad secundū notandū est breuiter ꝙ eter
nitas penarū agnoscit̃ fore durissime grauitat̄
p̄cipue ex sex ꝯsideratiōibus eius. Prima est de
speratio. quia scientes ꝙ nūq̄ꝫ liberabunt̃ habe
bunt incōsolabilē desperationē. Sap. iiij. Vsq̄ꝫ
ad summū desolabunt̃ ⁊ erūt gemētes. Exēpluꝫ
de homīe q̇ ex data sentētia scit se cōburēduꝫ vel
occidendū. ¶ Secūda est anxia mortis deside-
ratio. Nam Apoc. ix. Desiderabūt mori ⁊ mors
fugiet ab eis. ¶ Sed diceres. Viuere ⁊ esse imor-
talē est delectabile. ix. ethicoꝝ. ḡ videt̃ ꝙ i hoc ha
bebūt ꝯsolationē. q̄ꝛ liberi sūt a morte que est oī
bus terribilissima. Rn̄det̃ ſm Tho. in. iiij. dist.
xliiij. ꝙ viuere ſm se quidē est delectabile. sed vi-
uere in penis ꝯtinuis ⁊ maximis sicut est in ifer
no nō est cōsolabile sed potius augmentū pena
rū. Vt em̄ Ps. dicit. Mors depascet eos. q̄ꝛ cō-
tinue erūt in acerbissimo dolore mortis: nec tn̄
mori poterūt. O q̄ꝫ libēter occiderēt se si possent.
¶ Tertia ē tediatio. Si em̄ q̇s in lecto etiā mol
li sic poneret̃ ligat⁹ vt ibidē inuertibiliter iacere
haberet decēꝫ annis magna pena sibi esset ex te-
dio. quāto magis infernalib⁹ penis ligari impos-
sibiliter in perpetuū. ¶ Quarta est imitigatio. q̄ꝛ
nec ad ictū oculi vnq̄ꝫ pena ibi mitigat̃ nec inter
mittit̃ vt dicit Richar. ¶ Quinta est ṗuatio ab
om̄i bono. Nā diues epulo nec guttaꝫ aque ha-
bere potuit Luc. xvj. ¶ Sexta infinita afflictio
in om̄i malo scꝫ q̄ ad durationē. q̄ꝛ nullū malū
pene finē habebit. Unde dato ꝙ singulis dieb⁹
tm̄mō vnā guttā lachryme funderet ibi quis in
tantū successiue excresceret ꝙ multiplicaret̃ suꝑ
multitudinē guttaꝝ totius maris ⁊ omniū flu
minū in ifinitū. Ve ergo peccatori. ¶ ꝑ ¶ Quo
ad tertiū ḡ exempluꝫ accipe qḋ scribit̃ in horolo-
gio sapiētie li. j. ca. j. ꝙ si esset aliq̇s mons lapide
us maximus vsq̄ꝫ ad circūferentiāꝫ celi ⁊ quedā
auicula mille annis semel veniēs rostro auelle-
ret ex eo tantū quātū est granū papaueris. ⁊ ite-
rū post alios mille ānos similiter faceret ⁊ sic de
inceps. Si potes cogita qn̄ mōs ille totaliter cō
sumeret̃. adhuc ꝑfecto dānati ꝯsolationē habē-
rēt si post ꝯsumptionē toti⁹ illius mōtis libera-
rent̃ a penis. sed nec tā longe se liberari sperant.
O ḡ q̄ꝫ amarissime flent ve ⁊ ve clamātes in ꝑpe
tuū. ⁊ maledicētes diei natiuitat̄ ⁊ sibijp̄is ⁊ oī-
bus creaturis. Rogem⁹ ḡ dn̄m iesū vt det nob
gratiā penitētie ⁊ eruat ⁊c.

¶ De eadē dn̄ica Sermo scḋs scꝫ de dei mīſicor
dia magna simul ⁊ iusticia.

Misertus domi-
nus serui illi⁹ dimisit eū: ⁊ debitū dimi
sit ei Math. xviij. ⁊ in euā. ho. Dn̄s ie-
sus in ꝑabola hui⁹ euāgelij duo p̄cipua de deo
docuit. Priō q̇dē ꝙ de⁹ sit sūme misericors ꝑcē-
do penitētib⁹. Scḋo ꝙ sit districtissime iust⁹ pu-
niēdo pctōres nō veracit̃ penitētes. sicuti ⁊ ḋ his
Ps. olim p̄dixerat Ps. lxj. Duo hec audiui. q̄ꝛ
ptās di ē ⁊ tibi dn̄e mīſicordia. q̄ꝛ tu reddes vni
cuiq̄ꝫ iuxta oꝑa sua. Et h̄ p̄t eē aliḋ thema. Lyra
Ptās inq̇t di ē ad puniēdū ſm rigorē iusticie. et
tibi dn̄e mīſicordia ad ꝑcēdū. s. ⁊ p̄miādū peni-
tētes. Jōq̄ꝫ xp̄s dn̄s de di mīſicordia in h̄ euāge
lio dic̄ ỽba p̄missa themat̄. Misert⁹ dn̄s di. eū
Et postea ḋ districta iusticia di ōn̄dit di. ꝙ hunc
tradidit tortorib⁹ donec redderet oē debitū. eoꝙ
iste peccauit ꝯ̄ primū. Mira certe iusticie dei di-
strictō. q̄ꝛ cui remiserat penitēti oīa pctā tādē pec
cāti dimissa exegit: vt ptꝫ i euāgelio. Jtaq̄ꝫ de mi
sericordie ⁊ iusticie di magnitudīe in h̄ sermone
tria mysteria declarabim⁹.

Primū de misericordie p̄eminētia.
Scḋm de iusticie stricte ꝯueniētia.
Tertiū de misericordie diuine abūdātia.

¶ A. ¶ Circa ṗmū de p̄eminētia q̄rit̃. vtꝝ mīſi-
cordia dei erga hoīes suꝑemineat ⁊ maior sit q̄ꝫ
iusticia: an ecōuerso iusticia sit maior q̄ꝫ mīſicor
dia. Rō q̄stiōis hui⁹ est. q̄ꝛ sūt q̇dā scripture que

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-524/0492
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt